

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115217639
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1115217639.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Jany Richterovej v právnej veci žalobcu: ORTHO KEEP SMILING s.r.o., IČO: 36 706 108, so sídlom: Cyrila a Metoda 30, Michalovce, zastúpený: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka so sídlom: Štúrova 20, Košice, proti žalovanej: R.. V. H., W.. XX.XX.XXXX, F.: Š. X, F., o zaplatenie 400,71 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 9C/165/2015-89 zo dňa 03.08.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanej sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 470 ods. 1, 2, § 297 C.s.p., § 488, § 489, § 492, § 559 ods. 1, 2, § 563, § 631, § 123 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že žalobca sa žalobou zo dňa 15.06.2015, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 30.06.2015, domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 400,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 400,71 eur od 01.07.2013 do zaplatenia.

3. Súd rozhodol na základe predložených listinných dôkazov, najmä žaloby, zmluvy o dielo zo dňa 29.11.2012, poučenia a písomného súhlasu zo dňa 17.10.2013, reverzu z 29.11.2012, údajov o doručovaní zásielky z 08.02.2017, listu žalobcu z 08.02.2017, emailu žalobcu z 07.03.2017, potvrdenia o zaplatení z 31.07.2018, ako aj písomných vyjadrení právneho zástupcu žalobcu a žalovanej; z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav:

4. Žalobca je poskytovateľom zdravotnej starostlivosti v oblasti stomatológie. Dňa 29.11.2012 žalobca, ako poskytovateľ, uzatvoril so synom žalovanej C. I. S. H. ako objednávateľom, zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo vykonanie stomatologického výkonu spočívajúceho v poskytnutí fixného aparátu C. I. S. H. v cene 500,71 eur. Žalovaná ako zákonný zástupca maloletého súhlasila s uvedenou sumou a túto sa zaviazala žalobcovi zaplatiť najneskôr do 30.06.2013. Dňa 29.11.2012 vstúpil syn žalovanej do liečby, pravidelne sa zúčastňoval kontrol v termínoch 20.12.2012, 07.02.2013, 14.03.2013, 26.04.2013, čo potvrdzuje výpis z vykonaných kontrol. Žalobca žalovanú opakovane vyzýval na zaplatenie dlžnej sumy za poskytnutie stomatologického zákroku synovi žalovanej, avšak dlžná suma žalobcovi uhradená nebola. Dňa 17.10.2013 bola žalovaná s maloletým synom poslednýkrát na kontrole a v ten deň aj uhradili žalobcovi sumu 100,- eur z celkovej dlžnej sumy 500,71 eur. Žalovaná v konaní nerozporovala

nárok žalobcu ani čo do základu a ani čo do výšky. V priebehu konania uhradila zvyšnú časť dlžnej istiny vo výške 400,71 eur, neuhradila však príslušenstvo pohľadávky žalobcu spočívajúce v úrokoch z omeškania a v trovách konania.

5. Žalobca podaním zo dňa 02.08.2018 vzal čiastočne žalobu späť, a to v časti návrhu o zaplatenie istiny vo výške 400,71 eur a v časti úrokov z omeškania nad úroky 5,5% ročne, t. j. úrokov vo výške 3,5% ročne zo sumy 400,71 eur od 31.07.2013 do 17.10.2013. Súd o čiastočnom späťvzati žaloby rozhodol podľa § 145 ods. 2 CSP v rozhodnutí vo veci samej a to tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 400,71 eur a v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 3,5 % ročne zo sumy 400,71 eur od 01.07.2013 do 17.10.2013 zastavil, tak, ako je uvedené v prvom výroku enunuciátu rozsudku. Predmetom konania tak zostalo príslušenstvo pohľadávky spočívajúce v zaplatení úrokov z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 400,71 eur od 18.10.2013 do 31.07.2018 vo výške 105,49 eur a náhrada trov konania.

6. Súd, na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov, dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

7. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v spore ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, keď je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom sporu, sa v civilnom procese užíva pojem vecná legitímácia. Všeobecne sa teda pod vecnou legitímáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana sporu v civilnom procese (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaná) a strana sporu na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaná). Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či ním skutočne je alebo nie je. Nedostatok pasívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom tejto hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Ak v konaní vyjde najavo, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný (ako je tomu v tomto konaní), súd žalobu bez ďalšieho zamietne.

8. Z dokazovania vykonaného v predmetnom spore jednoznačne vyplýva, že žalovaná V. H. nie je v tomto civilnom sporovom konaní pasívne vecne legitimovaným subjektom. Nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v spore ide. Nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v spore ide, je jej syn C. I. S. H., pretože on bol subjektom, ktorému bola zdravotná starostlivosť poskytnutá, on bol účastníkom zmluvného vzťahu a objednávateľom v zmluve o dielo zo dňa 29.11.2012. Matka maloletého nie je nositeľom subjektívnej povinnosti, nositeľom uplatnenej subjektívnej povinnosti je maloletý C. I. S. H., ktorý mal byť označený ako žalovaný, zastúpený zákonným zástupcom.

9. Na základe uvedeného zistenia, že žalovaná nie je v danom civilnom spore pasívne vecne legitimovaná, súd žalobu bez ďalšieho (t. j. bez posudzovania ďalších prostriedkov procesného útoku žalobkyne v spore, nakoľko primárnym pre rozhodnutie súdu je zistenie nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalobkyne) zamietol v druhom výroku enunuciátu rozsudku.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v treťom výroku enunuciátu rozsudku podľa § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanú zaviazal náhradou trov konania. Svoje odvolanie žalobca odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. Odvolateľ nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej legitímácie žalovanej, pričom poukazuje na § 149 C.s.p. a v tomto zmysle uvádza, že niet žiadneho dôvodu, pre ktorý by bolo možné prisvedčiť záveru súdu 1. inštancie, že aj keď žalovaná hmotnoprávnu námietku o tom, že nie je nositeľkou hmotnoprávnej povinnosti, nevzniesla, súd bol povinný a oprávnený túto skutočnosť, teda to či nositeľkou subjektívnej hmotnoprávnej povinnosti je, skúmať bez takejto procesnej aktivity žalovanej. Ak by mal byť názor súdu 1. inštancie správny, potom neexistuje dôvod, pre ktorý by

hmotnoprávna námietka bola zaradená medzi prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Ako vyplýva zo žaloby aj z podania žalobkyne, zo dňa 7. 10. 2015, táto jednoznačne označila ako osobu, s ktorou dohodla pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti jej maloletému synovi, zmluvu o dielo. V žalobe sú obsiahnuté skutkové tvrdenia, ktoré smerujú jednoznačne k povinnosti žalovanej, ako objednávateľky, zaplatiť cenu za fixný aparát žalobkyni. Žalovaná sa k návrhu vyjadrila podaním zo dňa 30. 6. 2016, ktoré bolo doručené súdu dňa 6. 7. 2016, v ktorom uviedla, že sumu 400,71 € neuhradila, pretože od 1. návštevy v ambulancii žalobkyne s ňou bola dohodnutá, že cenu za fixný aparát bude hradiť v hotovosti, priamo v jej ambulancii, zároveň výslovne uviedla, že k predmetnej veci nemá čo dodať, „opomenutú sumu vo výške 400,71 €“ uhradí po konzultácii so žalobkyňou, a po zaslaní účtu žalobkyne. Dňa 2. 7. 2018 bola právnej zástupkyni žalobkyne doručená výzva na oznámenie bankového účtu žalobkyne žalovanej, na ktorý môže žalovaná uhradiť dlžnú sumu. Z obsahu zápisnice o pojednávaní konanom dňa 15. 6. 2018 vyplýva, že žalovaná doručila súdu dňa 14. 6. 2018 opäť vyjadrenie, v ktorom žiadala oznámiť číslo bankového účtu žalobkyne, na ktorý chce uhradiť dlžnú sumu.

12. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach a z dôvodov podaného odvolania podľa § 380 zák. č. 160/2015 Z.z., C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

14. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

15. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia a právneho názoru súdu prvej inštancie poukazuje na to, že vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil.

16. Odvolací súd na doplnenie taktiež uvádza, že tvrdenia žalobcu ohľadom neuplatnenia hmotnoprávnej námietky nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovanou sú irelevantné. Súd je povinný ex offa počas celého konania skúmať, či sú splnené podmienky konania. V prípade nedostatku aktívnej alebo pasívnej vecnej legitímácie nie je oprávnený poučovať strany sporu o nedostatkoch ich návrhov.

17 Z vykonaného dokazovania na súde prvej inštancie, bolo zreteľne preukázané, že zmluva o dielo č. XXXXXX zo dňa 29.11.2012, ktorej predmetom bolo zhotovenie fixného aparátu v sánke a čelusti zhotoviteľa, bola uzavretá medzi zhotoviteľom, ktorým bol žalobca a objednávateľom - C. I. S. H., teda nositeľom hmotnoprávneho záväzku z uvedenej zmluvy bol C. S. I. H., pričom ako maloletý bol v danom čase, len zastúpený žalovanou, ako svojím zákonným zástupcom, čo však nič nemení na vyššie uvedenej skutočnosti.

18. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní odvolací súd priznal úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne

súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).